

naturligt maatte slutte sig det næste Affnit om Decretets Forskyndelse og Bedkommendes Forpligtelse til at respectere et saadant Decret, indtil det hæves ved et nyt Decret. Man kan maaskee sige, at det ligger i Forholdenes Natur, men paa den anden Side kan jeg ikke see, hvorfor det, da det nu engang er voteret ind, skal voteres ud igjen. Jeg skal henstille til den ærede Formand — jeg veed ikke med Bestemthed, hvor strengt det tages med Afstemningerne, — om ikke dette Forslag, istedetfor at betragtes som et, hvorover der stemmes under Et, kunde afstemmes saaledes, at der blev afstemt særskilt over, om 3die Affnit skal gaae ud. Kan det ikke see, saa er Ulykken ikke større, men, kan det afstemmes særskilt, da foreskommer det mig naturligt, at det 3die Affnit bliver staaende.

Formanden: Da Forslaget er stillet saaledes, at det 1ste, 3die, 4de og 5te Affnit skulle udgaae, saa vilde en særskilt Afstemning over, hvorvidt 3die Affnit skal gaae ud, være en Deling af Forslaget; men et saadant Forslag til en Deling maatte da have været gjort strax ved Begyndelsen af Forhandlingen af det paagældende Affnit. Nu at foretage en Deling vilde altsaa være en Afvigelse fra de Regler, der almindeligviis ere gældende, og da den ærede Minister yttrede, at det ikke vilde være nogen Ulykke, om det 3die Affnit blev behandlet paa samme Maade som de andre, synes jeg ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at gjøre en saadan Afvigelse.

B. Christensen: Jeg maa tilstaae, at jeg er enig i, hvad den ærede Minister anførte, at der ikke er særlig Opfordring til at lægge megen Vægt paa, om det 3die Affnit bliver beholdt. Man kan meget gjerne indrømme, at 3die Affnit bliver staaende, men Udvalget troer ogsaa, hvad den ærede Minister selv sagde, at det ingen Skade vilde være, hvis det ikke stete, fordi Indholdet af dette 3die Affnit vilde være en Selvfølge, hvis Paragraphen ellers bliver antagen saaledes, som den af Forslagsstillerne er bragt i Forslag.

Drejer: Ja, jeg troer rigtignok, at her er en Misforstaaelse tilstede, som nu maaskee ikke kan rettes. Jeg har ikke været i Tvivl om, at Forslagsstilleren, den 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann), har meent, at den Deel, der begynder med: „dette Decret“ og ender med: „givne Paalæg“ var Noget, som saaldt af sig selv maatte blive staaende. Ved den Maade, hvorpaa Forslaget er trykt, har det faaet Udsende af, at Noget, der efter sin Natur egentlig kun er eet Affnit, betragtedes som to Affnit, men som sagt, den ærede fra-værende Landstingsmand har sikkert kun betragtet de paagældende 2de Afdelinger som eet Affnit, saa at efter de Ord „det Offentliges Tilsyn“ skulde umiddelbart slutte sig den paafølgende Sætning: „Dette Decret“ etc. Naar det saaledes var blevet forstaaet fra Begyndelsen af, havde der vistnok ikke været Noget at bemærke; jeg har desværre ikke været opmærksom paa, da Forslaget blev sat under Forhandling, at det da blev fremstillet paa en fra min anførte Mening afvigende Maade.

Formanden: Dertil maa jeg bemærke, at jeg udtrykkelig nævnedes, at det var 1ste, 3die, 4de og 5te Affnit, der skulde udgaae, og at der saa kun blev det andet Affnit tilbage. Da jeg satte dette Affnit af Lovforslaget under Forhandling, havde det været Stedet til at forlange en Deling, men nu er dette, som sagt, en Afvigelse fra de foreskrevne Regler, hvortil der dog neppe kan være nogen Grund.

Indenrigsministeren: Maaskee jeg dog endnu maatte bemærke, at jeg da har opfattet den ærede Formand urigtigt; jeg troede nemlig, at han meente, at, naar der i Forslaget stod, at 1ste, 3die og 4de Affnit skulde udgaae, der da derved var meent, at 1ste, 4de og 5te Affnit skulde udgaae; men jeg skal ikke videre fortsætte denne Forhandling.

Formanden: Jeg omtalte jo udtrykkelig, at det var en Feil, at der ikke var spøit til i Forslaget; „og 5te“, og det navnlig fordi Indholdet af dette Affnit allerede var optaget i et tidligere til § 2 stillet Forslag.